

ת"פ 49052/12/15 - מדינת ישראל נגד מאיר ניסים אמזלג

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 49052-12-15 מדינת ישראל נ' אמזלג
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט יריב נבון
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	מאיר ניסים אמזלג

החלטה

1. בישיבה שהתקיימה בתאריך 10.5.15, טען הסנגור, עו"ד עובדיה, כי אין לבית משפט השלום בטבריה סמכות מקומית לדון בכתב האישום שהוגש כנגד הנאשם.
2. לדבריו, מקום השיפוט המתאים הינו בית משפט השלום ברמת גן, מקום מגורי הנאשם, כאמור בכתב האישום. לטענתו, ההתפתחות הטכנולוגית שחלה בשנים האחרונות מאפשרת הגשה מכוונת של דוחות למס הכנסה ולכן אין משמעות למיקומו של פקיד השומה אשר טיפל בתיקו של הנאשם. הסנגור טען כי יש להתחשב בנוחות של הנאשם, המתגורר כאמור ברמת גן, ולהעדיף על נוחותם של עדי התביעה.
3. המאשימה התנגדה לבקשה וטענה כי הסמכות המקומית נקבעת, מכוח סעיף 6 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "חסד"פ"), הן לפי מקום מגורי הנאשם והן לפי מקום ביצוע העבירה, אשר בנסיבות העניין הינה בטבריה, מקום מושבו של פקיד השומה שניהל את תיקו של הנאשם. לטענת המאשימה, מרבית עדי התביעה הינם מאזור הצפון ולכן העברת התיק לאזור המרכז יכביד עד מאוד על ניהולו.

דין והכרעה:

4. הסמכות המקומית מוגדרת בסעיף 6(א) לחסד"פ, אשר קובע: **"דנים נאשם בבית המשפט אשר באזור שיפוטו נעברה העבירה, כולה או מקצתה, או נמצא מקום מגוריו של הנאשם"**.
5. הכללים בדבר סמכות מקומית במשפט הפלילי - ידועים. הכלל הראשון הוא כמובן זה הקבוע בסעיף 6 לחסד"פ. מלשון הסעיף לא ניכרת העדפה של אחת הזיקות על פני רעותה, אך בפועל ניתנת הבכורה למקום ביצוע העבירה ורק בהינתן נימוק מיוחד מוכרע הדבר על ידי מקום מגורי הנאשם (י' קדמי, על סדר הדין בפלילים, חלק שני, מהדורה מעודכנת תשס"ט - 2009, עמ' 1242).
6. בנוסף, עמד כב' הנשיא ברק על כך כי במקרה שבו קיימות מספר זיקות הקושרות את כתב האישום

למחוזות שונים, נתון שיקול הדעת לתביעה בבחירת מקום ההעמדה לדין. כך, "הדין עשוי להתקיים בקירבת מקום ביצוע העבירה כדי להימנע מהטרחת עדי תביעה לבית משפט מרוחק" (ראו לדוגמא בש"פ 8679/03 אבו סקיק נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו]).

7. דיני הסמכות המקומית מבוססים אף על הכלל לפיו מקום בו חלק מן העבירות בוצעו באזור שיפוטו של ביהמ"ש, גם אז שיקול הדעת באשר למקום הגשת כתב האישום מצוי בידיה של התביעה. הכללים, כאמור, ידועים ואינם נתונים במחלוקת, אולם אין בהם להועיל לנאשם במקרה זה.

8. עיון מדוקדק בכתב האישום מלמד כי הוא אינו כולל כל אזכור שהוא ביחס למקום ביצוע של העבירות השונות. כל שצוין בכתב האישום, בסעיף 1, הינו, שבשנים הרלוונטיות נוהל תיק השומה של הנאשם במשרדי פקיד שומה טבריה. כידוע, עבירות מס מסתיימות עם הדיווח או היעדר הדיווח לרשויות. במקרה דנן נטען בכתב האישום, כי הנאשם ביצע עבודות שונות וקיבל עבורן תמורה, אולם נמנע מלכלול חלק מהכנסותיו בספרי הנהלת החשבונות ובדו"חות שהגיש לרשויות. מן האמור עולה כי היעדר הדיווח, או הדיווח החלקי לרשות המס, אשר משרדיה ממוקמים בטבריה, כנטען, מבססים היטב את סמכותו המקומית של בית משפט זה. שיקולי נוחות הנאשם במקרה זה אין בהם כדי להכריע את הכף לזכותו. עיון ברשימת עד התביעה הרבים מלמד אף הוא, כטענת המאשימה, כי רובם מאזור הצפון ולכן, העברת התיק לאזור המרכז יכביד עד מאוד ויקשה על ניהולו.

9. אשר על כן, אני דוחה את טענת הסנגור בדבר היעדרה של סמכות מקומית.

החלטה זו תועבר לצדדים.

ניתנה היום, ג' אייר תשע"ו, 11 מאי 2016, בהעדר הצדדים.